

את הגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, רפו ידיהון, ולא יכילו למיקם, ואזדעזעו כלהו, ואתברו (משולשליהון) משלטונם.

ודאי שפשנשבר כחם למעלה, שנשבר כח של כל אותם שאחוזים בו. פיון שנשבר הפח של כלם למעלה, כל אלה שלמטה נשברו משום (אותו) הפח הזה שנשבר בתחלה, ומשום כך ויסר את אפן מרפבתיו כתוב. וינהגו בכבודות, שהרי פשה נשבר, לא היו הולכים.

בא וראה שפך הוא, שלא כתוב ויסר את אופני מרפבותיו, או אופן מרפבתו, אלא ויסר את אפן מרפבתיו, משום שפח זה שכלם היו נדבקים בו.

ועוד ויסר את אפן מרפבתיו - בא ראה, אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם להדבק בהם ולהיות להם חלק, ושם יהיו בחלקו. זהו שפתיב (דברים יג) וכו' תדבקון. וכתוב (שם ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם. בה' ממש. וכתוב (תהלים קלח) פי יעקב בחר לו יה. וכתוב פי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. שהוציא אותם מזרע קדוש להיות חלקו, ועל זה נתן להם תורה קדושה עליונה גנוזה אלפים שנים עד שלא נברא העולם, והרי זה נאמר. ומשום אהבתו נתן אותה לישראל ללכת אחריה ולדבק בה.

בא ראה, כל המחנות העליונים, וכל אותן מרפבות, כלם אחוזים אלה באלה, דרגות בדרגות. אלו עליונים, ואלו תחתונים, והרי פרשוה, שכתוב (תהלים קד) זה היס גדול. וחסיה קדושה עליו, וכל האוכלוסים והמחנות, כלם נוסעים

בדרגין, אליון עליון, ואליון תתאין, והא אוקמוה, דכתיב, (תהלים קד) זה היס

פיון דשמעו גבורן דעבד קדשא ברוך הוא במצרים, רפו ידיהון, ולא יכילו למיקם, ואזדעזעו כלהו, ואתברו (משולשליהון) משולטנתהון.

ודאי פד אתבר חילא דלהון לעילא, אתבר חילא דכל אינון דאחידן ביה, פיון דאתבר חילא דכלהו לעילא, כל הני דלתתא אתברו, בגין (תהווא) האי חילא דאתבר בקדמיתא. ובגין כך ויסר את אפן מרפבותיו כתיב. וינהגו בכבודות, דהא כד דא אתבר, לא הוו אזלין.

תא חזי דהכי הוא, דלא כתיב ויסר את אופני מרפבותיו, או אופן מרפבתו, אלא ויסר את אופן מרפבותיו. בגין האי חילא, דכלהו הוו מתדבקן ביה. (הכי אקרין)

ותו, ויסר את אופן מרפבותיו, תא חזי, (ויסר את אופן מרפבותיו) זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא ברוך הוא אתרעי בהו, לאתדבקא בהו, ולמהוי להו חולק, ולמהוי אינון חולקיה. הדא הוא דכתיב, (דברים יג) וכו' תדבקון. וכתיב (דברים ד) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם, ביי' ממש. וכתיב (תהלים קלח) פי יעקב בחר לו יה. וכתיב (דברים לב) פי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו. דאפיק לון מזרעא קדישא, למהוי חולקיה, ועל דא יתב לון אורייתא קדישא עלאה, גניזא תרי אלפין שנין, עד לא יתברי עלמא, והא אתמר. ובגין רחימותא דיליה יתבא לישראל, למהף אבתרה, ולא תדבקא בה.

תא חזי, פל משיריין דלעילא, וכל אינון רתיכין, פלהו אחידן אליון באליון, דרגין בדרגין, אליון עליון, ואליון תתאין, והא אוקמוה, דכתיב, (תהלים קד) זה היס